

Кажете, майки, на врази несвѣстни,
 Че всѣки долъ, че всѣкоя скала
 Къмъ Бога викать, подъ шира небесни,
 Чия е македонската земля?

Кажете, че ще станатъ мъртъвцитѣ
 И съ жлъченъ ядъ отъ грозната хула
 Ще кажатъ тѣ подъ зрака на звездитѣ,
 Чия е македонската земля?

Бѣлградъ, 11 юний 1903 г.

МОЛИТВА ЗА МАКЕДОНСКИТѢ БОРЦИ

Дете, дигни рѣце къмъ Бога
 И топла възнеси молба
 За тѣзъ, кои е участь строга
 Въвлѣкла въ кървава борба.

Натегнаха беди, патила,
 Натегна зълъ, жестокъ ризикъ,
 И задъ Пиринъ, задъ снѣжна Рила
 Въстана горкий мжченикъ.

Тамъ твои братя храбро гинатъ,
 Съ врагъ грозенъ биятъ се и мратъ,
 На своята клетата родина
 Животъ, дни волни да дарятъ.

За нея гинатъ въ борби люти,
 И отъ чело ѝ — въ кръвъ и пламъ —
 Съсь дивни подвизи нечути
 Изтриватъ петвѣковни срамъ.